

Bezinning 231: Verzoening met de Heer

Matteüs 6,1-6.16-18 = aswoensdag ABC-jaar

Het Woord

Jezus zei: 'Let op dat jullie de gerechtigheid niet beoefenen voor de ogen van de mensen, alleen om door hen gezien te worden. Dan beloont jullie Vader in de hemel je niet.'

Dus wanneer je aalmoezen geeft, bazuin dat dan niet rond, zoals de huichelaars doen in de synagoge en op straat om door de mensen geprezen te worden. Ik verzeker jullie: zij hebben hun loon al ontvangen. Maar als je aalmoezen geeft, laat dan je linkerhand niet weten wat je rechterhand doet. Zo blijft je aalmoes in het verborgene, en jullie Vader, die in het verborgene ziet, zal je ervoor belonen.

En wanneer jullie bidden, doe dan niet als de huichelaars die graag in de synagoge en op elke straathoek staan te bidden, zodat iedereen hen ziet. Ik verzeker jullie: zij hebben hun loon al ontvangen. Maar als jullie bidden, trek je dan in je huis terug, sluit de deur en bid tot je Vader, die in het verborgene is. En jullie Vader, die in het verborgene ziet, zal je ervoor belonen.

...

Wanneer jullie vasten, zet dan niet zo'n somber gezicht als de huichelaars, want zij doen dat om iedereen te laten zien dat ze aan het vasten zijn. Ik verzeker jullie: zij hebben hun loon al ontvangen. Maar als jullie vasten, was dan je gezicht en wrijf je hoofd in met olie, zodat niemand ziet dat je aan het vasten bent, alleen je Vader, die in het verborgene is. En jullie Vader, die in het verborgene ziet, zal je ervoor belonen.'

Een woord bij het Woord

In de joodse traditie neemt het vasten een bijzondere plaats in. De Schrift ziet het vasten als teken van rouw. Zo werd er gevast op de verjaardag van de verwoesting van de tempel. Maar dieper dan nationale rampen is de dood van de relatie tussen mens en God. Dat is de echte zonde. Deze vasten als rouw krijgt een centrale plaats op de Grote Verzoendag (Leviticus 16,29-34). Rouw wordt berouw en vasten is gericht op het herstel van de relatie met God. Het gaat dus over de nederige terugkeer naar God. Was de relatie dood door menselijke schuld, nu verrijst ze terug. De mens gaat naar God, God vergeeft. Zo komt verzoening tot stand tussen God en mens.

Zowel in synagogen als in christelijke gemeenschappen zijn er gelovigen, die heel wat deden om aan anderen te laten zien dat ze aan het vasten waren. Daarom wassen ze hun gezicht niet en parfumeerden ze het hoofd niet. Jezus en ook Matteus keren zich in scherpe herhalingen tegen elke poging om anderen met zijn geloof te imponeren, tegen de moeite om als overtuigd gelovige over te komen bij medegelovigen en anderen. Dit haalt de mens weg uit zijn innerlijke verbondenheid met God, uit zijn liefderelatie met de Vader. Dat verstikt de stroom van Gods liefde doorheen de gelovige naar de anderen toe. Zo kan God minder liefhebben en blijven mensen in de kou staan.

Daarom nodigt Jezus ons uit om niet aan anderen te laten zien dat we vasten, maar er juist fris voor te komen. Het vasten is vooral gericht op het herstel van de relatie met God. Als die relatie goed zit, zal de rest vanzelf volgen.

Het Woord in mijn leven

In hoeverre is mijn relatie met God levend? In hoeverre dood? Welk vasten kan helpen om mijn relatie met God te herstellen, levendiger, vuriger te maken? Welke plaats heeft het sacrament van verzoening in mijn leven? Hoe gevoelig ben ik voor wat anderen over mij als gelovige denken? In welke mate ben ik daar afhankelijk van?

Bidden met het Woord

Heer Jezus, Zoon van God,
altijd weer staat Gij klaar
om van harte te vergeven,
om de relatie te herstellen,
om verzoening te bewerken.
Beweeg mijn hart tot berouw,
met het verlangen tot herstel,
om echt met U te leven.
Laat mij zien wat ik kan doen
om van mijn kant
de deur wijder open te zetten
voor U en Uw Vader,
voor uw verzoening
en uw verrijzenis. Amen.

© Eric Haelvoet 2013